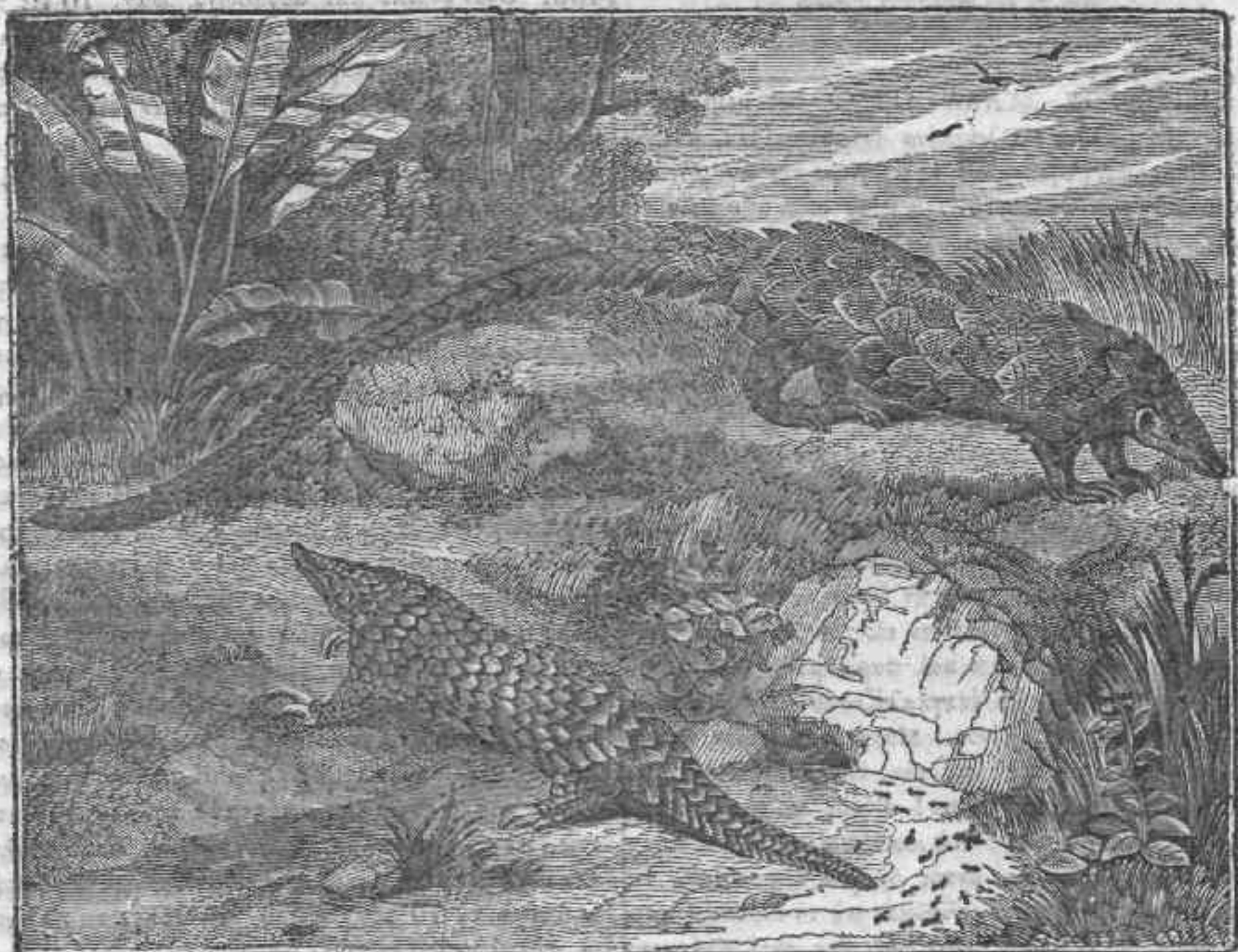

Φαττάγαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἀποκρούει μετὰ διαφοροῦσης γενναιότητος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μανίας τὰ κατ' αὐτοῦ ἐπιτεθέμενα θηρία, ἐστῶσαν καὶ ἐκ τῶν ἀγριωτέρων, ὁ Διναῖος ὠνόμασεν αὐτὸ Μάνητα.

Ὁ φαττάγης ἔχει κεφαλὴν μὲν μακράν, στενὴν καὶ ἐξαιθηκυῖαν (*) πυκνοῖς φολιδωτοῖς καὶ ἀκινήτοις κέρατι, ῥύγχος δὲ ὄξυ, ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα μικρά, ὥτα μικρὰ καὶ στρογγύλα, σῶμα ἐπίμηκες, ῥάχιν καὶ πλευρὰς φολιδωτάς, μεστούς δύο ἐπὶ τοῦ στήθους, πόδας τετραδακτύλους ἢ καὶ πενταδακτύλους, ὄνυχας γαμψούς, καὶ κέρκον φολιδωτὴν ἐπίσης, συναρμωμένην ἀμέσως μετὰ τῶν πλευρῶν καὶ τυρομένην ἕως τῆς γῆς ὀδόντων ὁμῶς στερεῖται. ἔχει δὲ καὶ ὀλίγας τρίχας ὅπου δὲν ὑπάρχουσι φολίδες.

Μεταξὺ τῶν τετραδακτύλων, καὶ πενταδακτύλων φατταγῶν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι τινὲς διαφοραί· οἱ μὲν πρῶτοι εἶναι ἐπιμηκέστεροι, ἔχοντες φολίδας πλατυτέρας καὶ τὴν κέρκον μακροτέραν, δὲν ὑπερβαίνουν δὲ πώποτε κατὰ τὸ μήκος τοὺς τρεῖς πόδας, οἱ δὲ δεῦτεροι εἶναι ὀγκωδέστεροι, ἔχουσι τὴν κέρκον βραχύτεραν, τὰς φολίδας ὀξείας κατὰ τὸ μέσον, καὶ ἀποκτῶσι μέγεθος ἐνίοτε καὶ ὁκτὼ ποδῶν.

Αἱ φολίδες τῶν φατταγῶν εἶναι εὐκίνητοι ὅθεν ἐκτείνονται καὶ συστέλλονται κατὰ τὴν θέλησιν αὐ-

τῶν. εἶναι δὲ καὶ τοσοῦτον σκληροὶ καὶ ὀξεῖαι, ὥστε μεταχειρίζονται αὐτὰς ἀντὶ θωράκων καὶ ὀπλῶν, ἀντικαλαινότες, ὥς εἵπομεν, καὶ πρὸς τὰ ἰσχυρότερα τῶν θηρίων. Διότι καταβάλλουσι μὲν καὶ καταπατοῦσι ταῦτα τοὺς φαττάγας, οὗτοι ὁμῶς διατρυνώσιν ἀνηλεῶς ἐκεῖνα, καὶ τὰ διώκουσι. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ φαττάγαι, μὴ παρενοχλούμενοι, εἶναι πρᾶοι.

II ΠΕΡΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

—000—

Ἡ προσχωρημένη ἐν τῷ φυλλάδιῳ τούτῳ εἰκὼν περιττῇ τὴν ἱερὰν οἰκογένειαν, δηλαδὴ τὴν Θεοτόκον βαστάζουσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τ.λ.

Ἐξωγράφηθη δὲ τὴν εἰς ἑκαταετασφιδίαν ὑπὸ περιωνύμου ζωγράφου, τοῦ Βαρθ. Ἐστιδὴν Μουρίλλου, καὶ εὐρίσκεται σήμερον ἐν τῷ Λούβρῳ. Ὁ Μουρίλλος γεννηθεὶς, ἀνατοκρεὶς καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν Ἰσπανίᾳ ὅθεν δὲν ἐξῆλθε πώποτε, ἐτήρησε κατὰ τὰς γραφὰς αὐτοῦ καθαρὴν καὶ ἀμειβῆς τὴν ἰσπανικὴν ὕψος. Ἐξωγράφηται δὲ πόλλας καὶ ὀνομαστάς εἰκόνας, καὶ διεκρίθη ἰδίως διὰ τῆς ἀκριβοῦς μιμήσεως τῶν φυσικῶν ἀντικειμένων, καὶ τῆς γλυκύτητος, τῆς λαμπρότητος, τῆς ζωρότητος καὶ τῆς ἀρμονίας τῶν χρωματισμῶν. Ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἐξαικόνισιν τῶν ἱστορικῶν ἀντικειμένων ἐξείχεν. Ἀπέθανε δὲ περὶ τὸν ἀπὸ ἰκτριώματος ὅπου ἀναδᾶς εἰργάζετο.

(*) Οὗτοι ἐρμηνεύονται τὸ herissier τῶν Γάλλων, ὃ ἀπορροῦν οἱ κλεῖους πῶς νὰ μεταφράσωσιν. Ὁ Αἰσα, ἐν λόγ. Β'. Ἄλ. Ἱστορ. εἶχει· ἐπὶ ἰδαρος αὐτὸ μαχαίρης καὶ σκόλοφι πάντα ἐξηθῆται.